

Република Србија
УПРАВНИ СУД
5 У. 1886/11
18.05.2011. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Живане Ђукановић, председника већа, Љиљане Јевтић и Јелене Тишма Јовановић, чланова већа, са судским саветником Вукицом Латиновић, записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца Д.М. из М., чији је пуномоћник Катарина Радовић, адвокат из Београда, улица Влајковићева бр.28, поднетој против решења Министарства унутрашњих послова Републике Србије, Дирекције полиције, Управе за управне послове у седишту министарства 03/10 бр.204-2-12838-1/2008 од 31.12.2010.године, у предмету отпуста из држављанства, у нејавној седници већа одржаној дана 18.05.2011.године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба СЕ ОДБИЈА.

Образложење

Оспореним решењем, које је донето у извршењу пресуде Управног суда III-3 У.бр.8951/10 (2009) од 13.09.2010.године, одбијен је захтев тужиоца за отпуст из држављанства Републике Србије, јер не испуњава услове за отпуст из држављанства у смислу члана 28. став 1. тачка 2. Закона о држављанству Републике Србије.

Тужилац у тужби оспорава законитост решења туженог органа из свих разлога предвиђених Законом о управним споровима. Наводи да из образложења оспореног решења произлази да је решење донето применом одредби Закона о Војсци СЦГ, које су престале да важе 05.11.2009.године, када је ступио на снагу Закон о војној, радној и материјалној обавези, па је тужени орган био дужан да примени наведени закон. Истиче да према одредбама сада важећег Закона о војној, радној и материјалној обавези тужилац не може бити упућен на служење војног рока, обзиром на то да има 32

године живота и да је од 01.01.2011.године упућивање на служење војног рока по принципу добровољности, те сматра да је незаконито одбијен његов захтев. Истиче да никада није примио позив за служење војног рока, да је рођен у Немачкој, где је увек живео и планира да убудуће живи, а отпуст из држављанства Републике Србије му је потребан да би стекао немачко држављанство. Предложио је да суд тужбу уважи и поништи оспорено решење.

У одговору на тужбу тужени орган је остао у свему при разлозима изнетим у образложењу оспореног решења и предложио је да суд тужбу одбије.

По оцени навода у тужби, одговора на тужбу и списка предмета ове управне ствари, решавајући без одржавања усмене расправе, у смислу члана 33. став 2. Закона о управним споровима, Управни суд је нашао да је тужба неоснована.

Правилно је, по оцени суда, одлучио тужени орган када је одбио захтев тужиоца за отпуст из држављанства Републике Србије, јер нису испуњени услови из члана 28. став 1. тачка 2. Закона о држављанству Републике Србије, отклонио је повреду правила поступка на које је овај суд указао у пресуди III-3 Убр.8951/10 (2009) од 13.09.2010.године и за одлуку је дао разлоге које као довољне и на закону засноване прихватио и овај суд.

Према одредби члана 28. став 1. тачка 2. Закона о држављанству Републике Србије („Службени гласник РС“ бр.135/04 и 90/07) држављанину Републике Србије држављанство Републике Србије престаје отпустом ако поднесе захтев за отпуст и ако испуњава услов да нема сметњи у погледу војне обавезе.

Из списка предмета произлази да је дана 13.10.2008.године тужилац поднео захтев за отпуст из држављанства Републике Србије и држављанства Србије и Црне Горе и да је, одлучујући о поднетом захтеву, тужени орган прибавио мишљење Министарства одбране Републике Србије, Сектора за људске ресурсе, Управе за обавезе одбране бр.3918-4 од 10.11.2010.године, из којег се види да наведени орган није сагласан да се војном обвезнику одобри отпуст из држављанства јер је преко Центра МО С. М. утврђено да није извршавао обавезе прописане Законом о војној, радној и материјалној обавези, јер није регулисао војну обавезу. Стога, и по оцени овог суда, у конкретном

случају нису испуњени услови из члана 28. став 1. тачка 2. Закона о држављанству Републике Србије, да се тужиоцу одобри отпуст из држављанства Републике Србије.

Суд је оценио као неосноване наводе тужиоца да у оспореном решењу није правилно примењено материјално право, јер је тужени орган правилно применио закон који је био на снази у време подношења захтева, а уколико тужилац поднесе нови захтев за отпуст из држављанства Републике Србије, о захтеву ће бити одлучено применом прописа који важе у време подношења новог захтева.

Суд је решавао без одржавања усмене расправе, јер је предмет спора такав да очигледно не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања, у складу са одредбом члана 33. став 2. Закона о управним споровима.

Са изнетих разлога, налазећи да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиоца, Управни суд је одлучио као у диспозитиву ове пресуде на основу одредбе члана 40. став 2. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“ бр.111/09).

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
дана 18.05.2011.године, 5 У. 1886/11

Записничар
Вукица Латиновић, с.р.

Председник већа-судија
Живана Ђукановић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

АЈ